

OSMO HAAVISTO

DEN NYA VERSIONEN AV PROFETIOR

(Översättningen av den finskspråkiga artikeln 'Uusi versio profetioista')

Jesus varnade : "Sen till, att ingen förvillar eder". (Matt. 24.4). – Delen av finska kristna har gått i en djup lärd vilseledning. Man har tillägnat två vägar till frälsningen : hedningar kan frälsas nu, men judar skall frälsas (oavsätt några undantag) först vid Jesus' tillkommelse. Före den händelsen judar måste överflyttas till Israel. I stället, att Jesus skulle vara den **enda vägen**, för frälsningen av judar det finns två betingelser: Jesus och Eretz Israel. Den här villan är en direkt ny religion. – Den här vilseledningen omvänder delen av kristna motvillig att evangelisera judar eller helt enkelt motsätta sig den.

1. Således, ville inte Gud, som vill att alla människor skall frälsas, frälsa de judar, som levde under två tusen år? Varför Gud nu inte ville frälsa idagens judar? Förstockelsen inte är Guds vilja. Man skall göra bättring därav (Hebr. 3.15). Paulus lärde, att man skall först bjuda evangeliet för judar, redan under hans dagar, och inte först i avlägsen framtid.
2. Den nya dogmens stödjare säger, att några må ha som sitt uppdrag att evangelisera judar, men inte alla. **Frigjorde Jesus delen av sin efterträdare från förverkligande av missionsorder?** Paulus förkunnade budskapet först till judar och Petrus livsmål centraliserade sig till judarnas evangelisering. Inte är deras förebild mera värd att följa efter?

I den nya förståelsen det finns sionismen, orthodoxjudaismen och det ologiskt tolkat Gamla testamentet. Som krydda har man därpå bestrött litet av det Nya testamentet. Enligt det här programmet det Nya förbundet inte är slutligt, utan det förfallna Gamla förbundet stiger bredvid det och skall välta det Nya förbundet under sina fötter. Så Gud skall på det sättet förverkliga världens skådespel och frälsar humanitet genom det här systemet, som nu således har kört förbi. Så det Nya förbundet stämplas liksom ersättningsteologin.

3. Den här doktrinen man kallar som **teologin av två förbund** och dess stödjare kallar sig **kristna sionister**. De kraftiskt stöder mål av den den politiska sionismen. Man betonar det, att eftersom Gud

accepterar både judar och kristna, **så man måste döma omvändelsen av varandra.** - Det är obegripligt, att också miljoner av uppriktiga kristna är under häxning av den här dogmen fastän de ingenting vet om den kristliga sionismen.

4. Dogmen är i förbindelse med orthodoxrabbiner, som har som sin förfigur Jechiel Eckstein. Eftersom dogmen inte betonar nödvändigheten att evangelisera judar, den bra passar för judar. Under dess skydd man föreställer en foglig varande bredvid varandra mellan två religiösa grupper. Villan har man med en god diplomati matat för kristna närmast genom den kristliga ambassaden (ICEJ).

5. Rötter av villan är från den katolska kyrkan och bland protestanter den fick vind i seglen med dispensationalismen, som föddes år 1830. Bland de evangeliska, dogmens lindriga begynnelseform inte så stort besvor evangeliseringen, eftersom före det andra världskriget man inte så mycket lärde, att kristna skulle ha plikten att exportera judar till Palestinien.

6. Du har anledning att läsa tal, som Malcolm Hedding och Halvor Ronning höll i den 4. kristliga sionistkongressen i Februari 2001. Du kan finna dem på Internet på hemsidan av den kanadensiska ICEJ. addr. <http://www.cdn-friends-icej.ca/index.html> - från de huvudsidan click emot den kristliga sionismen (Christian Zionism).

I sitt tal Ronning betonar följande saker :

- Judarnas plikt idag är att vara Guds vittnen i världen. Den här sker så att, man håller fast sig i **sin national-religiösa indentitet.**

(Anmärkning : Till det judiska religiösitet tillhör att förneka Jesus. Alltså: **skall kristna stödja det, att judar skall förhäradas alltjämt mera! De judar som är sekulära emottager Jesus mycket lättare än de orthodoxer.)**

Några kristliga sionister avskedar sig från den två-förbunds-teologie, men praktiskt uppsägandet just inte medför förändring, eftersom den politiska Israel stiger före det Nya förbundet och förtrycker det under sina fötter.

De finska kristna inte har haft immunitet emot missvisningen, eftersom vi har haft ett vakuum vid undervisaningen av det Gamla testamentets profetior. När jag var ung, så ur det Gamla testamentets profetior man ösade andlig näring mycket mera än idag.

Födelsen av Eretz Israel vände beaktningen annanstans, och den händelsen man ansåg att vara fullbordan för profetior.

Kristna skulle ha god att veta, att de messianiska judar motstår den kristliga sionismen. De också har bekymret därpå, att pengar, offrade för ICEJ, går i förlust och formligen för motståndet av judarnas frälsning. Zola Levitt och Moishe Rosen har givit protester på Internet. Adress :

<http://www.levitt.com/newsletters/1997-09.htm#SECOND>

Cirka åtta år sedan en judisk pastor/arbetare berättade mig i Kirgisien, att i huvudstaden är ett judiskt samfund, som är fullt öppet för evangeliet. Pastor bad, att från Finland skulle komma några kristna att evangelisera dem. Jag fann ingen. Det ser ut, att ivern har omvänt till exodus och judarnas returnering. Dessa fläng är det värsta hindret inför judars frälsning.

Min tolk berättade nyligen i Alma-Ata, att han tolkade för en amerikansk grupp, som erbjöd för judar en påskmåltid och lärde judar traditioner. Tolken förbjöds att använda ordet Jesus. I talet var ibland uttrycket Jeshua, men om talets innehåll den här tolken (som kände Bibeln) ingenting förstod. Faktiskt han inte kunde utreda ens det, om dessa amerikanare var kristna eller inte. (Måhända de var kristna av den mest förvillat bryn). Den där galenskapen man inte kan försvara med rådet, att 'för judar skall bli såsom en jude' (1. Kor. 9.20), eftersom judar i Central-Asien alldeles inga band hade till judaismen. Lika lätt de emottager evangeliet liksom judaismen.

Livets Ord grundade i Alma-Ata en församling och bibelskola, där snart var över 500 elever. Jag informerade grundare, att elever direkt svältade. För mig svarades, att pengar inte finns för dem, eftersom de har visionen att föra ryska judar till Israel. - En finsk missionär, arbetande i Israel, sade, att exodus-avsikten inte behöver kristnas pengar, eftersom Israel-staten har bundit sig att bekosta judarnas hemkomst från alla håll i världen.

Beteende av Israeliska tjänstemän fick egendomliga drag. När man genom det Svarta Havet transporterade judar till Israel, så under de första tider var Israels företrädare på platsen för att iakttaga på båtar, att till judar ingenting talades om Jesus. Den här åtgärden gällde främmande ländernas medborgare, som seglade under främmande flaggan på internationala havsområden.

Ebeneser Emergency Fund – organisationen krävde exodus' kristna medhjälpare att underskriva förbindelsen, att de inte evangeliserar judar.

Många andra organisationer agerar enligt den samma principen. I Jerusalem Post-bladets artikel "On wings of Faith" (14.12.2001) saken har preciserats så, **att man inte får göra evangelisationen före exodus, inte under det, och inte därefter.**

Några år sedan var jag för inbjudan i Finland i årsmötet av en förening. Den Föreningen hjälpte Rysslands judar genom Finland till Israel. Några regeringens medlemmar var missnöjda på det att man inte fick giva Biblar till omvandlare. Ordförandet betonade ikrafthållandet av det där förbjudet med det, att judarbyrån hade förbjudit att giva Biblar. (Jag gjorde förbjudet diskutabelt på grunden av religionsfrihetslagen både i Finland och Israel.) Kassören anförde besväret därpå, att han hade två år sent pengar till ICEJ och inte hade fått någon utredning därav, vart pengar hade använts. – Offren, som man har givit åt någon falsk åsikt, minskar det reala missionsarbetets möjligheter.

Offrare offerar i den föreställningen, att offerpengar man skall använda för att evangelisera judar. En messianisk pastor i Amerika frågade, att varför de troende offerar till ICEJ? Det brukliga svaret var : "Eftersom ICEJ evangeliserar judar!" Många offerare i Finland har den samma föreställningen.

ICEJ:s Finländska avdelning r.f. är nu i Finland mycket aktivt. Den inte bedriver fiske av judar för frälsningen, utan agerar som signalhorn för den politisk-religiösa organisationen.

På Ryssland de judiska pastorer undrar bestyr av finnar sägande, att "varför ni finnar inte talar oss om Jesus, utan ni vill föra oss ofrälsta till Israel".

Det största problemet är det, att betydelsen av den arbets**visionen** och **inbjudan**, som Gud ger, har blekats *istället av den nådegåvan, som den Helige Anden ger, och fram har stigits skapande förmågor och kapabla organisatörer.* Dem inte leder den Helige Anden, utan deras egna skapande själskraft. "---stökare alstrar bara skada" (Ordspr. 21:5 – enligt den finska bibelöversättningen av år 1933). – "12. Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; ---" (Hebr. 4:12).

Nu skall jag litet belysa tolkning av GT:s profetior

Det Gamla testamentet i ljuset av Nya testamentet

När det Gamla testamentet beskriver det **Nya förbundets församling**, så man gjorde det med Gamla förbundets termer. Det fanns bara en accepterad plats för dyrkan och offrandet, Jerusalem. Om man hade berättat, att Gud skall dyrkas på några andra platser, så det skulle ha varit för GT:s läsare avgododyrkan. Den Nya förbundets församling måste man beskriva så att, den innehöll offerar, lövhyddohögtider och sabbaten, eftersom läsaren betraktade saken under det Gamla förbundet.

När man dessa profetior läser GT:s täckelse över ögon, så på inte något sätt förstås, att profeten talar om det Nya förbundets församling. Under täckelsen man får en lagom god anledning att bygga det politiska Israel och för hoppet, att det till slut *på det gamlatestamentlistiska sättet* skulle förändras till profetiornas slutliga fullbordan. Först i Kristus skall täckelsen skall försvinna (2. Kor. 3.14-16). – På resor till Israel några blir ivriga med judaismen istället, att de skulle låta det Bibliska landet och den Helige Anden beröra dem.

Många profetior hävas först i sin fullbordan eller, då fullbordan är inför dörren. Till och med apostlar hade svårigheter att begripa döden på korset och uppståndelsen före förverkligade de profetior, som gäller dem. Det Gamla testamentet förebådar, att det Nya förbundet kommer, men inte ett ord nämnade om det Nya testamentets församling. Först, när församlingen föddes, man började förstå profetior, som de gäller. (Hos de Israel-fanatiker den här kunnigheten i sin helhet är förkommen!) Profetian om Davids förfallna hyddas restauration fick först i Jerusalems argumentationsmötet den nytestamentliga tolkningen. Den ju menade frälsningen av (judar och) hedningar (Ap.g. 15.13 – 17). Omskärelsens nya dimension man accepterade först efter dispyter. Paulus ibland **i det flyttningskedet** gav upp i förbindelse till den judiska kulturen, men inte i relation med Guds Ord (Ap.g. 16.3).

Adaptationen av det Nya testamentet är ofta överrumplande radikal. ”Ut ur Egypten kallade jag min son” (Hos. 11.1). Gamla testametets läsare kunde det här förstå bara på ett sätt: det menade **Israels folk**. NT applicerade det på återkomsten från Egypten (Matt. 2:15). Vi skall följa efter dessa principer vid tolkningen och **återställa för det Nya förbundet och församlingen den status, som dem har i GT:s profetior.** Det Nya förbundet är i Guds plan profetiornas slutliga fullbordan. Endast det Nya förbundets folk skall föra till slutet världens evangelisation. Om det 1000-åriga riket vi ännu inte mycket vet. En sak är dock säker: Det 1000-åriga riket i sitt väsende inte är judisk, utan där regerar de heliga, som har blivit uppväckts i det första uppståndelsen oberoende av det, i vilket nationalitet de har varit (Upp.

20:4-6). När riket har stigit fram, vi bättre kan förstå de profetior, som det gäller.

I tolkningen av profetior måste man följa aktsamhet. Under tiden mera än 50 år jag inte kan komma ihåg en enda eskatologisk profetia, som hade blivit i verklighet. Denna stund har man oss givit, framtiden är i Guds händer.

När Jesus hade berättat jämförelsen av fikonträdet, han sade: "Likaså, när I sen allt detta, ---" (Matt. 24:33); "Men när detta begynner ske, ---" (Luk. 21:28). Det är felaktigt att tänka, att fikonträdet i denna förbindelse kunde betyda det moderna Israel. Först Jesus talade om märken, som föregår Hans återkomst (Matt. 24:1-31). Han menade med sin jämförelse det, att liksom fikonträdet löven spricker ut, **det är ett märke därav att den naturliga sommaren kommer**, så på det samma sättet **framträdandet av märkena om ändens tid**, skall informera, att Jesus' återkomst är inför dörren. - Allmänt liknelsen inte är en tillräcklig grund för att bilda en ny doktrin.

Täckelsen på ögon

Om man läser det Gamla testamentet utan Nya testamentets ljus, hur som helst Hesekiel, så kan man hamna till det, att i framtiden det skall vara Israel enligt det Gamla testamentets modell. Man tjänar Gud i Sion och ock hedningar skall strömma dit till det **gamlatestamentliga** Guds dyrkande. I Bibeln **som betingelsen för återkomsten är lydnad**, men om man ställer förpliktelsen av lydningen å sidan från texten, så bygger man en doktrin, enligt vilken judar fortfarande flyter till sitt land trots det, om de har ångrat sig sitt avfall eller inte.

När man så här tolkar profetior under täckelsen, så skall födas vid profetiornas fullbordan, **ett parallelt verkligande, bredvid** det förbundet, som Jesus bekräftade. Det fantiserade förverkligandet skall ske genom det politiska Israel, men Jesus inte gick den statligt politiska vägen. Judens religiösa identitet inte stiger upp från Bibeln, utan absorberar sin kraft ur Talmud. Talmud är bland de traditionala reglerna (fäderneärvda stadgar), emot vilka Jesus stred. Ju starkare är judens religiösa identitet, dess mera han är negativ mot Kristus! Den eliten, som ägde den starka religiösa ideteten, naglade Jesus på korset.

Judar inte skall frälsa sig på biologiska grunder under de olika tider eller på det olika sättet än de andra folkerna. Om ett judiskt barn växer i ett kristet hem eller omgivning, han är lika öppet för frälsningen än de andra. Det här bestyrkar, att **judarnas förstockelse är närmast resultat av den tradionala fostran!**

Jesus ju inte hänvisade på det, att religiöst-politiska faktorer skulle i framtiden ha någon positiv betydelse. Den hetsiga religiositeten ledde till underkännande av Jesus och till Jerusalems förstörelse.

Sådana män, som liknar Eckstein lever under GT:s täckelse och de är skickliga medföra sitt egna mörker åt de kristna, som inte vakar.

Israels återkomst

Den största planen, som Gud har i världen, är humanitets frälsning. **Israels inbjudande inte var ett självändamål, utan man kallade folket att förverkliga den här planen.** Utan den bilaterala förbindelsen till det här uppdraget, uppdraget inte skulle lyckas.

Man lovade för Israel landet och välsignelse på det villkoret, att det lyder (3. Mos. 26:3, 11, 12). Efter ohörsamheten följer förbannelse och deportationen från landet (3. Mos. 26:14 – 39).

”41. - varför också jag måste vandra dem emot och föra dem bort i deras fienders land - ja, då skola deras oomskurna hjärtan nödgas ödmjuka sig, då skola de få umgälla sin missgärning.

42. Och då skall jag tänka på mitt förbund med Jakob, då skall jag ock tänka på mitt förbund med Isak och på mitt förbund med Abraham, och på landet skall jag tänka.” (Svenska Kyrkobibeln fr. år 1917). 1)

1) (Översättarens anmärkning: Enligt den finska Kyrkobibeln av året 1992 dessa verser skulle tolkas så här: ”Om deras förhärdat sinne då skall förödmjuka sig och de försonar sina synder, jag skall komma ihåg Mitt löfte,

som Jag gav åt Jakob, Isak och Abraham och skall komma ihåg och deras land” 3. Ms. 26:41, 42)

Giv akt! Löftet, givet till Abraham inte är i kraft för ohörsamma!

De, som vädjar till det biologiska arvet, skulle komma ihåg, vad Johannes den Döparen predikade:

”Gud av dessa stenar kan uppväcka barn åt Abraham.” (Luk. 3:8)

Senare profeter, liksom Nehemia och Daniel upprepade Moses’ ordning: förödmjukelsen, ånger, ovändelsen och först sedan återkomsten. (5. Mos. 30:1-4; Neh. 1:6-9; Dan. 9:8-19).

Israel blev deporterat från sitt land för ohörsamheten. Man lovade återkomsten, om folket skall förödmjuka sig och gör bättringen (5. Ms. 30:1-4). Några påstår, att till ex. Jer. 24:6, 7 och Hes. 36:24-28 föreställer den motsatta ordningen. En sådan tolkning är en missuppfattning. Alla profeter efter Moses levde och skrev under Moses’ lag. De förklarade och kompletterade Moses’ budskap, men **inte i något fall kunde** skriva emot Moses och **inte växlade återkomst före bättringen**.

Hes. 36:25 versen man inte får tolka emot Moses’ lag. - Eftersom stänkningen var ceremoni i templet (4. Mos. 19), **man måste det uttrycka** för dem, under GT varande, liksom det skulle ske i det Lovade landet. **Så för den anledningen**, eftersom rengöringsvatten bereddes bara i helgedomen. Under det Gamla förbundet varande istället förstod utan allegori, att bättringen kan man göra på främmande landet – den ju var betingelsen för återkomsten.

De extrema organisationer, som sysslar med exodus, inte alls ger hänseende till det, att **Israel är berättigad för de löften, som man har till egendomsfolket givit, endast, om det förblir i Guds förbund och är hörsam** (2. Mos. 19:5).

Användningen av de bibliska begrepp måste vara i harmoni med den originala betydelsen. Kristen var i begynnelsen Jesus’ efterträdare och lärjunge. Få nutida ”kristna” fyller den här betingelsen. Ordet ’församling’ inte automatiskt betyder den egentliga församlingen – samfundet av Guds barn. På det samma sättet **ordet Israel i sig själv inte betyder Guds Israel**, som agerar som Guds instrument för humanitetet. Begreppet Guds Israel **skall på alla punkter** fylla de kriterier, som Bibeln på det har ställt.

Bara några plockade bibliska verser inte ännu bevisar, att nutida återkomsten till landet redan skulle vara Skriftenas fullbordan. **Återkomsten måste förverkliga profetior på alla punkter.** I den nutida återkomsten det inte finns förödmjukandet och bättring. På återkomsten man inte kan efteråt tränga bättringen.

I Bibeln den djupaste betydelsen för återkomst är återkomsten till Gud, till Guds förbund.

” 4. I de dagarna och på den tiden, säger HERREN, skola Israels barn komma vandrande tillsammans med Juda barn; under gråt skola de gå åstad och söks HERREN, sin Gud.

5. De skola fråga efter Sion; hitåt skola deras ansikten vara vända: "Kommen! Må man nu hålla fast vid HERREN i ett evigt förbund, som aldrig varder förgätaet." (Jer. 50:4, 5).

Israel och Juda inte kan tillsammans återvända på det gamlateamentliga sättet. Bibeln säger, att Herren ”Så förkastade då HERREN all Israels säd ---”

Den slutade existera. ”--- blev kvar än Juda stam allena ---” (2. Konung. 17:18-23). Den nutida återkomsten således inte fyller kriteriet, som betingelsen, att två stammar återvänder. Nutidens exodus inte är gråtande **återkomst till Gud.** Den inte är återkomst till det bestående förbundet. Endast det Nya förbundet är bestående och det gamla har liksom skuggan flyttat bort. Jer. 50:4, 5 versernas profetien kan man inte förklara annars än, att ”betraktande det andligt” – den är alltså det Nya förbundets erfarenhet av frälsningen. Endast det Nya förbundet är ’okrossbar’, eftersom Jesus uppfyllde det för oss. – Man skall också begripa, att tårar av Hatikva och Klagomuren inte är gråten av ånger och bättring och inte är omvändning till Guds förbund, ehuru de vore på känslan berörande.

Versen på Rom. 11:26, falskt förstått, har medfört mycket oreda. Den populära tolkningen, att folket i sin helhet skall bli frälst, när Jesus stiger på Oljeberget, är till och med emot Guds skapelsearbete. Gud gav åt Guds avbild en fri rätt att välja. Vår frälsning kommer av tro och tron kommer därav, att vi hör Guds ord (enligt den finska översättningen). Hur ett folk kunde i en stund tro, om man åt dess medlemmar förbjuder att giva ens Biblar före det?

Gerhard Kittel är måhända världens bäst kännare av det grekiska språket. ”Hela Israel skall bli frälst”, enligt hans mening, betyder, att **en ansenlig del** av judar skall bli frälst. - Novun utreder ärendet approximativt på de samma sättet. – Frälsningen för den ansenliga delen inte inte skall ske inom

ett ögonblick, utan gäller en längre tid. ”Så”, i den finska Bibeln, (”efter det har skett”; den finska bibelöversättningen av året 1992), är på grekiska ”houtus” och betyder frälsningens **sätt** och inte ett kort moment. Den ansevärdiga delens frälsning förutsätter det, att för judar förkunnas evangeliet. - Den mera exakta redogörelse om ärendet finns i min skrift ”**Tämän sukupolven pelastuminen**” (”**Frälsningen av den här generationen**”).

Israels stat hörde till väsendet av det Gamla förbundet. Det Nya förbundet är andligt. Till dets väsende inte alls kan tillhöra någon politisk-religiös struktur och på Bibeln inte ens finns någon hänvisning till det, att församlingen skulle hjälpa och stödja sådan att födas. Anledningen för det, varför några kristna nu har en stor iver att stödja Israels stat, är det att man har applicerat GT:s profetior utan det Nya testamentets ljus. **Det samma täcket, som är på judarnas ögon, har förmörkat också kristna** (2. Kor. 3:14-16).

För att judar skulle ha någon ansevärd del vid händelser av ändens tid, de måste före det komma in i det Nya förbundet, som Gud har bekräftat med Guds Israel. **Gud aldrig skall ha någon plan eller system, utanför det Nya förbundet, för evangelisering av världen.** Alla försök, utanför det Nya förbundet, eller spådomar hänvisande till sådant, är transporter av den främmande elden till altaret. När man förklarar, att **istället** av församlingen om evangeliseringen i ändens tid skall beslutet fatta någon grupp vid det politiska Israel, så **den faktiskt är den ersättningsteologin** . - Den kristliga sionismen bjuder den här främmande elden.

Gud kallar judar till det Nya förbundet, som Han har bekräftat för dem. Återkomsten till det förbundet sionister har i sin trotsighet ersatt med den politiska återkomsten. De religiösa judar har på det förenat sig. ”de nitälska för Gud. Dock göra de detta icke med rätt insikt.

3. De förstå nämligen icke rättfärdigheten från Gud, utan söka att komma åstad en sin egen rättfärdighet och hava icke givit sig under rättfärdigheten från Gud.” (Rom. 10:2, 3).

Den världsberömda teologiska författaren Robert Gundry ser, att templet möjligen återuppbyggande beror på judarnas egensinne. Byggnadsprojektet påvisar, att de inte vill återvända till Gud, utan går sin egna väg.

Återkomsten till landet under det senaste århundradet och statens bildning måste man förstå så, att Gud låter det närmast för humanitära skäl.

Historiska grunder också är starka. Gud låter, att stater födas till och med mycket svagare grunder, och vi skall hedra Guds avsikter.

Judarnas transporter till Israel som det humanitära arbetet är ensidig. I det humanitära hjälpanDET skulle man vara objektiva och komma ihåg, att under de sista årtiondena i världen har man för etniska skäl slaktat miljoner av människor och i alla fall en miljard människor svälter. På flyktingslägren det finns miljoner.

Templets förstörelse och den sista exilen

När judar förkastade sin Messias, de måste avgå till exilen. Templets förstörelse och deportation hade också den eskatologiska betydelsen, när man tänker den kristliga församlingens framtid. De hebreiska kristna, till och med hedningar, hade under den urförsamlingen en extraordinär frestelse att återvända tillbaka till judaismen. Om templet hade stått på sin plats och judar hade varit i sitt land, så efter några århundraden den hela kristendomen hade funnits faran att fördärvas i judarnas döda ritualer. Församlingens avfall skulle ha hetsat farten. Gud beskyddade för den här faran låtande templets förstörelse och deportationen. Byggnaden av mosken hindrade återställandet av de obetydliga tempelritualer på helgedomens plats. Ärendet ännu förseglades vid Israels deklaration om oavhängigheten. Eretz Israel band sig att skydda alla religionernas heliga platser.

Några grupper av judar fantiserar om templets byggnad, och några ivriga vid ICEJ är färdiga, att stödja projektet. ICEJ:s förra ledare Van der Hoeven skrövlade: "Tempelberget måste lämna tillbaka till judar, fastän det skulle betyda Harmagedon. ("The Sacred Name Broadcaster" 11/84). Några bländade kristna förklarar, att tempeloffren inte har frälsande betydelse, men templet, som skall byggas, blir en böneplats för kristna, eftersom Jesus sade: "Mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folken". Vi måste återföra i minnet Jesus' profetia: " --- den tid kommer, då det varken är på detta berg eller i Jerusalem som I skolen tillbedja Fadern." " 23. men den tid skall komma, ja, den är redan inne, då sanna tillbedjare skola tillbedja Fadern i ande och sanning; --- ". – Böneplatser och ritualer har slutligt blivit att stanna i skuggornas värld.

Osmo Haavisto